

Arrest

nr. 135 782 van 23 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juli 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beschikt over de Chinese nationaliteit, behoort tot de Tibetaanse bevolkingsgroep en verklaarde afkomstig te zijn van het district Ganzi (Tib: Kartse), prefectuur Ganzi, provincie Sichuan in de Volksrepubliek China (VRC).

In 2012 of 2013 werd uw vader gearresteerd omwille van het kijken naar een CD van de dalai lama en omdat hij die CD verspreidde aan dorpelingen. Hij zat twee dagen vast en werd dan vrijgelaten. In 2013 overleed hij ten gevolge van een ziekte.

Ergens in januari 2014 poogde u 's nachts brand te stichten aan een overheidsgebouw van de "xiang" (gemeente). De gevolgen van de brandstichting bleven beperkt. U vluchtte direct naar een

verwant in het nabijgelegen dorp Drangka. U moest daarvoor een rivier doorwaden. Een persoon merkte u onderweg op. Misschien zag hij dat u nat was. In de morgen kondigde de dorpsoverste aan dat de brandstichter zich moest melden. U verbleef twee dagen bij die verwant en keerde dan naar huis terug. De overheid van de "xiang" beloofde geld aan de mensen die informatie over de brandstichting konden geven. Uw familie raadde u aan te vluchten.

Op 21 januari 2014 vluchtte u naar Lhasa waar u op 25 januari aankwam. U verbleef er bij een oom. Op 3 februari 2014 reisde u per auto en te voet naar Dram waar u op 4 februari aankwam. Dezelfde nacht stak u via de rivier de grens met Nepal over. U logeerde bij uw vriend Tata in Kathmandu in Nepal. Hij regelde een smokkelaar voor u. Uw familie stuurde u geld daarvoor.

Op 19 februari 2014 verliet u Nepal per vliegtuig samen met drie andere Tibetanen. Jullie vlogen naar een onbekende bestemming. Daar verbleven jullie overdag in een kamer. 's Nachts reisden jullie te voet verder. Een auto pikte jullie onderweg op en vroeg in de morgen kwamen jullie aan in een onbekende stad. Jullie verbleven daar twee dagen in een kamer. Dan namen jullie opnieuw het vliegtuig naar een u onbekende bestemming waar jullie een transit maakten naar een vlucht naar België. Op 24 februari 2014 kwamen jullie in België aan.

Op de luchthaven van Zaventem werden jullie onderschept met valse paspoorten en overgebracht naar het transitcentrum Caricole. Op 25 februari 2014 diende u een asielaanvraag in.

Naar gewoonte heeft de overheid van de "xiang" geld aan de gezinnen bij het Tibetaanse nieuwjaar (losar). Uw familie kreeg er geen omdat u het land had verlaten.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw Chinese identiteitskaart, een kopie van uw "hukou" (gezinsregistratieboekje)-pagina en kopieën van twee foto's.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stel ik vast dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van vluchteling. Ik kan immers geen geloof hechten aan het feit dat u recent, in februari 2014, Tibet hebt verlaten. Uit de opeenvolgende gehoren blijkt dat er meer dan ernstige indicaties zijn dat u, vooraleer u naar België kwam, een lange tijd in een derde land hebt verbleven. Daarmee kan ik ook geen geloof hechten aan uw vluchtrelaas dat onlosmakelijk met uw recent vertrek uit Tibet is verbonden.

Ten eerste kon u niet aangeven wanneer de (landbouw-)taksen voor uw gezin werden afgeschaft. U kon enkel aangeven dat jullie die vroeger moesten betalen en ergens na het jaar 2000 niet meer (CGVS p. 8). Meer specifiek kon u de afschaffing van deze taks niet duiden. Nochtans, kan ik van een landbouwer redelijkerwijs verwachten dat hij kan aangeven wanneer ongeveer zo'n maatregel die, een impact heeft op het inkomen van het gezin, werd doorgevoerd. Dit is des te meer zo gezien deze maatregel gepaard ging met andere positieve maatregelen die hetzelfde beleid moeten ondersteunen. Gezien deze maatregelen, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, dateert van toen u al volwassen was, kan ik van u redelijkerwijs verwachten dat u daarvan op de hoogte bent. Dit vormt dan ook een eerste indicatie dat u Tibet al heel wat vroeger hebt verlaten dan dat u aangeeft.

Ten tweede kon u als landbouwer niet aangeven wanneer jullie kunstmest begonnen te gebruiken om jullie velden te bemesten. De prijs van die kunstmest wist u ook niet noch of de prijzen ervan de laatste jaren waren gestegen of gedaald. Evenmin kon u aangeven welk merk van kunstmest jullie gebruiken. U verklaarde over dat laatste dat het een zak was met veel Chinese karakters. Nochtans ging u een drietal jaar naar school en werden de meeste vakken dan in het Chinees onderwezen. U bleek ook vlot Chinees te kunnen spreken (CGVS2 pp. 3-4, 7). Dit vormt mede een indicatie dat u Tibet al lang hebt verlaten.

Ten derde kon u amper belangrijke gebeurtenissen en veranderingen die zich de laatste zes jaar in uw district hebben voorgedaan aangeven. Uw antwoord beperkte zich tot dat de Chinezen in 2013 een waterleiding in uw dorp aanlegden en dat er een grote weg werd aangelegd in Singkhang (CGVS2 p. 8). Verder kon u geen belangrijke gebeurtenissen en veranderingen in uw district aangeven. Het is echter hoogst bevreemdend dat u geen gewag maakte van een heel bijzondere actie die landbouwers in uw district hielden, die zich, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, verspreidde naar nabij en verder gelegen districten, die de autoriteiten absoluut wilden verbreken en waarbij verscheidene arrestaties gebeurden en een dode viel. Het is al even bevreemdend dat u geen gewag maakte van de stringente veiligheidsmaatregelen die, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, sinds de protesten van maart 2008 in heel Tibet van kracht zijn. Dat u als landbouwer en activist voor de Tibetaanse zaak in de verste verte van dergelijke zaken niet op de hoogte bent vormt een verdere ernstige indicatie dat u Tibet al vroeger hebt verlaten.

Ten vierde wist u niet wanneer er zelfverbrandingen zijn geweest in uw district. U gaf het voorbeeld van een monnik van het Ganzi-klooster die zich in brand stak maar kon niet aangeven wanneer dit gebeurde noch wat er uiteindelijk met die monnik gebeurde. U kon enkel aangeven dat hij niet stierf (CGVS2 pp. 6-7). Dit is hoogst bevreemdend gezien u, volgens uw verklaringen, nog een aantal jaren na de actie van deze monnik, nog in uw district zou hebben verbleven. Van iemand die voor de

Tibetaanse zaak als verzet tegen de overheidscontrole en –repressie bereid is tot over te gaan tot een drastische actie als een poging tot brandstichting aan een overheidsgebouw (Vragenlijst punt 5; CGVS2 pp. 6-7) kan ik redelijkerwijs verwachten dat hij over dergelijke zaken beter op de hoogte is. U probeerde uw onwetendheid hierover ook af te doen door te stellen dat het eigenaardig is dat wij in ons land wellicht alles opschrijven van data en dat jullie dat niet doen.

Hetzelfde geldt **ten vijfde** voor het feit dat u niet wist wanneer de huidige Chinese president en partijleider Xi Jinping aan de macht is gekomen (CGVS1 p. 5). Indien u zich op dergelijke manier verzet tegen de Chinese overheersing kan ik redelijkerwijs van u verwachten dat u weet wanneer de hoogste politicus van het regime dat u probeert te bestrijden aan de macht is gekomen.

Ten zesde weet u niet wanneer de laatste volkstelling in uw dorp en regio is geweest (CGVS1 p. 5). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier hield de VRC enkele jaren voor uw vertrek een algemene volkstelling en verliep die op zo'n manier dat u, indien u dan in Tibet aanwezig was, daarvan op de hoogte moet zijn geweest. Deze informatie weerlegt ook uw verklaringen dat ze de volkstelling enkel houden via controle van de "hukou". Dat u van deze volkstelling niet op de hoogte bent is dan ook een bijkomende ernstige indicatie dat u toen niet langer in Tibet verbleef.

Ten zevende kon u geen voorbeelden geven van prijsstijgingen de laatste zes jaar dat u in Tibet was. U gaf enkel aan dat de prijzen van al het eten en drinken steeg maar concrete voorbeelden kon u niet geven (CGVS2 pp. 8-9).

Ten achtste kon u slechts één voorbeeld geven van nieuwe programma's op de tv. Uw antwoord beperkte zich tot de serie "Kangxi Huangdi". U kon echter niet aangeven wanneer dat programma ongeveer werd vertoond en andere nieuwe programma's kon u niet aangeven (CGVS2 p. 9). U probeerde deze vraag ook te ontwijken door te stellen dat u niet kon weten hoeveel nieuwe Chinese films er uitkomen.

Ten negende merk ik op dat het heel bevreemdend is dat u van Dram in nog geen nacht tot Nepal reisde onder ontwijking van de grenscontroles (CGVS1 p. 6). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier is het illegaal verlaten van Tibet echter een moeilijke en gevaarlijke reis die meer tijd in beslag neemt. Dit is zeker zo gezien de autoriteiten sinds de protesten van maart 2008 de illegale uitreis uit Tibet nog sterker bemoeilijken dan voordien. Bovendien is het daardoor, volgens deze informatie, onmogelijk dat u in één nacht van Lhasa naar Dram reisde onder ontwijking van de controleposten. Dit laat het CGVS toe om redelijkerwijs te vermoeden dat u niet illegaal Tibet hebt verlaten maar met uw eigen, legale reisdocumenten en dat u deze documenten voor de Belgische autoriteiten achterhoudt teneinde uw reisdata te verhullen.

In dit opzicht merk ik **ten tiende** ook op dat u niet weet wat de "Nelen Khang" ("Reception Centre") in Nepal is. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier is de "Nelen Khang" het Tibetaanse opvangcentrum dat instaat voor de opvang en doorreis van via Nepal naar India vluchtende Tibetanen. Volgens deze informatie zijn echter alle Tibetanen die Tibet verlaten via Nepal op de hoogte van het bestaan van de "Nelen Khang", is het overgrote deel daar ook geregistreerd en vinden Tibetanen het belangrijker dan ooit om de "Nelen Khang" in Kathmandu te bereiken. U liet uitschijnen dat u er al over had gehoord in Tibet maar kon toch niet aangeven wat de "Nelen Khang" juist was. Bovendien verklaarde u enerzijds dat u niet wist dat u zich daar moest registreren maar anderzijds dat die vriend in Nepal u zei dat als u direct naar Zwitserland ging u zich daar niet moest registreren, twee verklaringen die elkaar duidelijk tegenspreken (CGVS1 pp. 6-7). Dit laat me redelijkerwijs toe te vermoeden dat u een registratie bij de "Nelen Khang" voor de Belgische autoriteiten probeert achter te houden om uw werkelijke reisdata, plaatsen van verblijf sinds uw vertrek uit Tibet en verblijfstatuut daar te verhullen.

Dit alles laat me toe om redelijkerwijs te besluiten dat u Tibet veel vroeger hebt verlaten en dat u een hele tijd in een derde land hebt verbleven. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tibetanen die Tibet verlaten heel vaak naar India trekken waar ze een verblijfsstatuut verwerven. Ik stel ook vast dat u in India een partner hebt. Gevraagd waarom u die partner niet hebt vervoegd in India verklaarde u louter dat de persoon bij wie u in Nepal verbleef u zei dat het beter was dat u naar Zwitserland ging en haar van daaruit te contacteren. Echter voordien gevraagd waar ze in India verbleef moest u het antwoord schuldig blijven en haar telefoonnummer in India wist u toen ook niet. Geconfronteerd met het onlogische van deze twee verklaringen verklaarde u plots dat u wel haar telefoonnummer had. U had voordien al verklaard dat zij u soms opbelde. Dit maakt het dan ook niet aannemelijk dat u niet meer weet over waar ze woont in India dan in een school (CGVS1 pp. 3, 9). Dit laat me redelijkerwijs toe te vermoeden dat u een vlot contact met uw partner in India probeert te verhullen.

Uw verklaringen over uw reisweg naar België doen redelijkerwijs vermoeden dat u uit India bent vertrokken. Volgens het vluchtschema verbonden aan het paspoort waarmee u zich aanbood aan de Belgische grenscontrole zou u in Hongkong het vliegtuig hebben genomen en in New Delhi in India een transit naar een vlucht naar België hebben gemaakt. Ook de Belgische federale politie op de

luchthaven van Zaventem stelde vast dat u deze vlucht uit New Delhi hebt genomen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U wist echter niet of u in Hongkong bent geweest of niet. Bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen over uw reisweg dat u Hongkong hebt aangedaan (CGVS1 pp. 8-9). Gezien u uit de VRC afkomstig bent en vertrouwd bent met de Chinese taal (CGVS1 pp 3-4, CGVS2 p. 7) zou u zeker hebben vastgesteld dat u in Hongkong of op zijn minst in een Chinese stad bent geweest sinds uw vertrek uit het land van waaruit u naar België reisde. Indien u niet in Hongkong bent geweest moet u in India aan boord van het vliegtuig zijn gegaan. Verder verklaarde u drie keer het vliegtuig te hebben genomen en daarbij één keer een luchthaven te hebben verlaten om een stuk van de reis met de auto en te voet af te leggen. Ook dit stemt niet overeen met de gegevens in het vluchtschema. Bovendien bleef u behoorlijk vaag over deze reis. U wist niet waar u de vluchten hebt genomen en kon niet aangeven hoelang die vluchten duurden (CGVS1 pp. 7-9, DVZ Verklaring punt 33).

Over uw relaas op zich merk ik op dat het op zich ook ongeloofwaardig is. Zo wist u niet welke dag van de week dat u had gepoogd brand te stichten aan een overheidsgebouw en kon u niet aangeven hoelang u daarna thuis bleef nadat u eerst in een naburig dorp onderdook (CGVS2 pp. 2-3). U verklaarde voor het CGVS dat niemand in het dorp wist dat u die brand poogde te stichten terwijl u in uw antwoorden in de vragenlijst, die u met de hulp van een medewerker van de Dienst Vreemdelingzaken invulde, had verklaarde dat enkele mensen in het dorp daarvan op de hoogte waren. Hiermee geconfronteerd, kon u enkel verklaren dat niemand, behalve uw familie, daarvan op de hoogte was. Verder verklaarde u voor het CGVS dat de politie enkel via de dorpschef, die het op een meeting van de vier dorpen verklaarde, aankondigde dat ze giften zouden geven in ruil voor informatie over de brandstichting. In uw antwoorden in de vragenlijst had u echter verklaard dat de politie een affiche had opgehangen met de mededeling dat ze een som zouden betalen aan wie de dader aanduidde. Hiermee geconfronteerd gaf u aan dat het een fout moest zijn van diegene die het neerschreef. Uw verklaringen werden u echter in het Tibetaans voorgelezen (CGVS2 p. 4, Vragenlijst punt 5). Ook over de arrestatie van uw vader legde u onsamenhangende verklaringen af. Voor het CGVS verklaarde u aanvankelijk dat hij enkel was gearresteerd omdat hij naar een tape of een satellietuitzending van de dalai lama keek (CGVS p. 5). In uw antwoorden in de vragenlijst had u echter verklaard dat uw vader CD's van de dalai lama had verspreid aan andere mensen in het dorp. Toen u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, verklaarde u aanvankelijk dat het zo is, vervolgens verklaarde u opnieuw dat hij enkel naar de tape keek, dan verklaarde u dat u het niet wist, daarop verklaarde u dat u dacht dat hij de CD's verdeelde en tenslotte verklaarde u opnieuw dat hij ze aan dorpingen gaf (CGVS2 pp. 5-6). Deze tegenstrijdige verklaringen ondermijnen dan ook uw algemene geloofwaardigheid.

U werd meermaals met de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen geconfronteerd (CGVS1 pp. 8-9; CGVS2 pp. 1-2, 9-10; CGVS3 p. 2) en ik bood u tevens met een schrijven aan met te informeren over een eventuele registratie bij de "Nelen Khang" ("Reception Centre"). U werd er tevens van op de hoogte gebracht dat ik u met dergelijke ongeloofwaardige verklaringen een beschermingsstatus kan weigeren. Ik wijs er in dit verband op dat op een asielzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Het CGVS mag van u dan ook correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over uw identiteit, reisdata, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, door u afgelegde reisroute en uw vluchtmotieven.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid hebt verteld over wanneer u Tibet verliet en waar u hebt verbleven voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u, ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS, volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeer ik in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België hebt geleefd, onder welke omstandigheden en wanneer en waarom u Tibet, VRC, hebt verlaten.

De vaststelling dat u me niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België hebt verbleven en me geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie leidt er toe dat u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

De documenten die u neerlegde zijn niet van die aard dat ze mijn appreciatie van uw asielrelaas in de positieve zin kunnen ombuigen. Ze weerleggen immers niets van bovenstaande vaststellingen. Over de kopie van uw "hukou"-pagina merk ik op dat kopieën slechts bewijswaarde hebben in de mate dat ze een geloofwaardig relaas ondersteunen, wat hier niet het geval is. Verder merk ik er over op dat de datum van uitreiking er niet staat op vermeld of niet zichtbaar is. Verder merk ik er over op dat er bij uw beroep staat ingevuld dat u monnik bent en uw dienstplaats het Gelu-klooster in de

gemeente Shengkang zou zijn. U gaf echter nergens aan dat u ooit monnik was. U verklaarde louter dat u naar school ging en daarna in de zomer "yartsa gonbu" en "pimo" ging oogsten en thuis schilderde (CGVS pp. 4-5). Over de kopieën van de foto's merk ik op dat u op de ene foto staat als kind en dat op de andere foto u als volwassen man staat in Lhasa. Over deze laatste foto stelde u dat hij getrokken is net voor u vertrok. Het is echter niet duidelijk wanneer deze laatste foto is getrokken noch bewijst deze foto uw aanwezigheid in Tibet tot 2014. Deze foto kan enkel staven dat u op een bepaald moment in Lhasa aanwezig was.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie erop dat u niet mag worden teruggeleid naar China."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 EVRM.

2.1.2. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift drie stukken toe: een brief van de Staatssecretaris voor Veiligheid en Justitie over het asielbeleid ten aanzien van China alsook twee artikels van Human Rights Watch over de situatie van Tibetanen in China.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeksters asielaanvraag werd door de commissaris-generaal afgewezen op grond van het feit dat er geen geloof werd gehecht aan haar beweerde verblijf in Tibet tot februari 2014. De bestreden beslissing stelde dienaangaande: *"Uit de opeenvolgende gehoren blijkt dat er meer dan ernstige indicaties zijn dat u, vooraleer u naar België kwam, een lange tijd in een derde land hebt verbleven. Daarmee kan ik ook geen geloof hechten aan uw vluchtrelaas dat onlosmakelijk met uw recent vertrek uit Tibet is verbonden."*

2.2.2.1. Verzoekster betoogt als volgt:

"Door de bestreden beslissing zal verzoekster worden gedwongen het land te verlaten ten einde zich terug te begeven naar haar thuisregio.

Nochtans is het voor verzoekster als Tibetaan absoluut niet veilig in China. Meerdere mensenrechten rapporten over mensenrechtenschendingen in verzoeksters thuisregio.

Zo duidt een recent rapport van de Nederlandse Minister van Justitie erop dat ...In de verslagperiode vond in Tibet ernstige onderdrukking plaats van de vrijheid van meningsuiting, religie, vereniging en vergadering en bewegingsvrijheid. Arrestaties, martelingen, huisarrest, buitengerechterlijke detentie en onverklaarbare overlijdensgevallen in detentie kwamen veelvuldig voor...In België wordt, na een individuele beoordeling, de vrees ten aanzien van China normalerwijze erkend....

Stavingsstuk (STUK 3) : - verslag Nederlandse Minister van Justitie;

Ook Human rights watch is duidelijk : ...One year after the largest Tibetan protests for more than two decades, the presence of such observers would serve as an incentive for good behavior for crowds, which have sometimes turned violent, and security forces, which have used disproportional force and arbitrary detention as tools of ordinary policing...In addition, the Lhasa authorities have increased police operations aimed at identifying and detaining people who are suspected of either hindering the anti-separatism campaign or becoming potential protesters...Ideologically driven anti-separatism campaigns lead to serious violations of human rights and further polarize ethnic communities...

Vrije vertaling : ...Een jaar na de grootste Tibetaanse protesten sinds meer dan 2 decennia zou de aanwezigheid van waarnemers leiden tot een stimulus tot goed gedrag van het volk, dat soms gewelddadig is en tot goed gedrag van de veiligheidsdiensten die disproportionele maatregelen en arbitraire gevangenneming doen als politieke maatregel...Verder, de Lhasa autoriteiten hebben de politieke operaties vermeerderd met de bedoeling het identificeren en vasthouden van mensen die verdacht worden van ofwel het hinderen van de anti separatistische campagne ofwel verdacht worden van het worden van betogers tegen het regime....Ideologisch gedreven anti separatistische campagnes leiden tot serieuze schendingen van mensenrechten en polariseren verder ethnische gemeenschappen...

Stavingsstuk (STUK 4) : artikel Human Rights Watch;

Ook een ander verslag van Human rights Watch laat er geen twijfel over bestaan : ...The 73-page report : >I saw it with my own eyes= Abuses by the security forces in Tibet, 2008-2010 is based on more than 200 interviews with Tibetan refugees and visitors conducted immediately after they left China, as well as fresh, not previously reported, official Chinese sources. The report details, through eyewitness testimonies, a broad range of abuses committed by security forces both during and after protest incidents, including using disproportionate force in breaking up protest, proceeding to large-scale arbitrary arrest, brutalizing detainees and torturing suspects in custody...

Testimonies from >I saw it with my own eyes > :

> ...They were firing straight at people. They were coming from the direction of Jiangsu Lu firing at any Tibetans they saw, and many people had been killed....

> ...Up to 30 people were crowded in cells of three or four square meters. There was no space to sit down so detainees had to stand most of the day and night. The cells had no toilets but prisoners were not taken out and had to relieve themselves in the cell. They were given one bowl of rice congee a day. Many were subjected to beating...

> ...The beatings continued in the courtyard. The PAP soldiers were using belts and the butt of their guns...They were kicking him on the ground, and he was bleeding a lot there was so much blood. Then they left him just lying on the ground, motionless...I saw it with my own eyes...

...Het 73 pagina tellende rapport >Ik zag het met mijn eigen ogen= Misbruiken door de veiligheidsdiensten in Tibet, 2008-2010 is gebaseerd op meer dan 200 interviews met Tibetaanse vluchtelingen en bezoekers, afgenomen onmiddellijk nadat zij China verlieten alsook nooit eerder vermelde officiële Chinese bronnen. Het rapport toont, via ooggetuigen een hele reeks misbruiken aan begaan door de Chinese veiligheidsdiensten tijdens en na protesten, inclusief het disproportioneel geweld in het te neerslaan van protest, maatregelen van arbitraire arrestaties, bruskieren van gevangenen en het mishandelen van personen in gevangenschap...Ooggetuigen uit >Ik zag het met mijn eigen ogen= :

> ...Ze waren aan het schieten rechtstreeks op de mensen. Ze kwamen uit de richting van Jiangsu Lu, schietend op alle Tibetaan die ze zagen, verschillende mensen werden gedood..

> ... Tot 30 mensen werden opgesloten in cellen van 3 op 4 vierkante meter. Er was geen plaats om te zitten zodat de gevangenen recht op moesten staan dag en nacht. De cellen hadden geen toilet maar de gevangenen werden niet naar buiten gebracht zodat zij hun behoefte moesten doen in de cel. Ze werden slechts 1 kom rijst per dag gegeven. Verschillende waren het onderwerp van geweld...

> ...Het slaan bleef in de rechtbank duren. De PAP soldaten gebruikten riemen en het achterste van hun geweer.. Ze sloegen hem tegen de grond en hij bloedde hevig.. Toen lieten ze hem bewegingsloos op de grond liggen...Ik heb het met mijn eigen ogen gezien...

Stavingsstuk (STUK5) : - verslag HRW;

Moet het worden gezegd dat verzoekster dan ook terugsturen naar zijn thuisregio gelijk staat met haar bloot te stellen aan mensonwaardige behandelingen of erger.

Het cgvs wijst er weliswaar op dat verzoekster niet zal worden teruggestuurd naar China, aangezien zij er vanuit gaat dat verzoeker eerder in India is geweest met het oog een verblijf aldaar (bestreden beslissing pagina 3, laatste alinea)

Aangezien het cgvs ervan uitgaat dat India veilig is voor Tibetanen en zij aldaar kunnen verblijven, vormt dit land voor het cgvs een prima alternatief. Nochtans is India helemaal geen alternatief voor verzoeker. Ten eerste beschikt het land niet over een specifieke asielprocedure, ten tweede is het land geen ondertekenaar van de Conventie van Genève zodat er niet redelijk kan van worden uitgegaan dat verzoeker een dergelijk asieland zou uitkiezen, tot slotte worden de mensen die India hebben verlaten in het algemeen niet toegestaan om aldaar terug te keren en te verblijven, integendeel gelet op de verbeterende relaties tussen China en India worden meer en meer Tibetanen teruggestuurd naar China. Stavingsstuk : - UNHCR, *Destination Delhi : A review of the implementation of UNHCR's urban refugee policy in India's capital city*, 13 augustus 2013, <http://www.refworld.org/docid/520a419a4.html>, p.8;

- Refugee Review Tribunal (Australia), *Research Response n°35487*, 6 november 2009;

- OSAR, p. 2

Het is dan ook duidelijk dat noch een uitzetting naar verzoeksters thuisregio noch een uitzetting naar India veilig is voor verzoekster. Zij dient telkens te vrezen voor mensonwaardige behandelingen of erger.

Nochtans waarborgt het EVRM, meer bepaald in artikel 3 dat niemand kan worden blootgesteld aan mensonwaardige behandelingen.

Dit is absoluut recht (EHRM 7 juli 1989, Soering / Verenigd Koninkrijk, nr. 14038/88; 15 november 1996, Chahal / Verenigd Koninkrijk)

Wanneer nu het risico bestaat op mensonwaardige behandelingen in het land waarnaar iemand (in casu verzoekster) zal worden teruggestuurd, mag hij of zij onder geen beding worden uitgezet, maar moet België op basis van dit artikel in tegendeel een verblijfsvergunning afleveren. (DENYS, L, *Overzicht van het vreemdelingenrecht*, UGA, Kortrijk, p.438)."

2.2.2.2. Verzoekster weerlegt de motieven van de bestreden beslissing - luidens dewelke er geen geloof kan worden gehecht aan haar voorgehouden verblijf in Tibet tot februari 2014 - op geen enkele wijze waardoor deze onverminderd overeind blijven en door de Raad worden overgenomen. Uit de bestreden beslissing bleek immers dat verzoeksters kennis over het dagelijkse leven in Tibet de laatste jaren bijzonder gebrekkig was. Het is te dezen niet kennelijk onredelijk dat de commissaris-generaal aan de verzoekende partij, ongeacht haar opleiding, ter zake de gegevens heeft gevraagd die in de bestreden beslissing zijn aangehaald. De kennis waarnaar bij verzoekster gepeild werd betreft de dagelijkse levensomstandigheden waarvan in redelijkheid kan verwacht worden dat iedere persoon ongeacht zijn opleiding moet kunnen antwoorden. Zo bleek verzoekster niet te kunnen aangeven wanneer de landbouwtaksen voor haar gezin werden afgeschaft, kon zij als landbouwster niet preciseren vanaf wanneer het gezin kunstmest is beginnen te gebruiken om de velden te bemesten, kende zij de prijs van de kunstmest niet noch wist zij aan te geven of de prijzen ervan de laatste jaren waren gestegen of gedaald waren en kon zij al evenmin aangeven welk merk van kunstmest het gezin gebruikte, kon zij amper belangrijke gebeurtenissen die zich de laatste jaren in het district hebben voorgedaan beschrijven, wist zij zelfs niet wanneer er zelfverbrandingen zijn geweest in het district, wist zij niet wanneer de huidige president en partijleider Xi Jinping aan de macht is gekomen, wist zij niet wanneer de laatste volkstelling in haar dorp en regio heeft plaats gehad en kon zij geen voorbeelden geven van prijsstijgingen de laatste zes jaar dat zij in Tibet was.

Uit deze bijzonder gebrekkige kennis kon de commissaris-generaal dan ook met recht besluiten dat verzoekster Tibet al veel vroeger verlaten heeft dan zij voorhoudt en dat zij gedurende vele jaren in een derde land heeft verbleven. Er kan bijgevolg dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan het asielrelaas dat onlosmakelijk met verzoeksters verblijf in Tibet verbonden is.

Verzoekster werd bovendien meerdere malen met haar leugenachtige verklaringen over haar verblijf in Tibet geconfronteerd. De bestreden beslissing stelt dienaangaande: "U werd meermaals met de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen geconfronteerd (CGVS1 pp. 8-9; CGVS2 pp. 1-2, 9-10; CGVS3 p. 2) (...). U werd er tevens van op de hoogte gebracht dat ik u met dergelijke ongeloofwaardige verklaringen een beschermingsstatus kan weigeren. Ik wijs er in dit verband op dat op een asielzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Het CGVS mag van u dan ook correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over uw identiteit, reisdata, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, door u afgelegde reisroute en uw vluchtmotieven. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid hebt verteld over wanneer u Tibet verliet en waar u hebt verbleven voor uw komst naar België.

Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u, ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS, volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeer ik in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België hebt geleefd, onder welke omstandigheden en wanneer en waarom u Tibet, VRC, hebt verlaten.”

De commissaris-generaal merkte dienaangaande in de bestreden beslissing terecht op dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tibetanen die Tibet verlaten heel vaak naar India trekken waar ze een verblijfsstatuut verwerven. Ook blijkt uit verzoeksters verklaringen dat zij in India een partner heeft en heeft de Belgische federale politie op de luchthaven van Zaventem vastgesteld dat zij vanuit New Delhi een vlucht naar België heeft genomen (informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Aangezien verzoekster blijft volharden in haar leugenachtige en bedrieglijke verklaringen over het ogenblik waarop zij Tibet verlaten heeft verhindert zij zodoende zowel de commissaris-generaal als de Raad om inzicht te krijgen in diverse wezenlijke aspecten met betrekking tot haar profiel, voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op haar rust. Voor iedere vorm van internationale bescherming is de verzoeker immers gehouden tot de plicht tot medewerking. Deze dient ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van zijn verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer de verklaringen van de verzoeker alsook alle documenten van verzoeker en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. Bij de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet onder meer worden rekening gehouden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst, de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker (artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2011/95/EU van de Raad van 13 december 2011).

Verzoekster heeft duidelijk niet voldaan aan de medewerkingsplicht aangezien zij onwaarachtige verklaringen aflegde over haar verblijf in Tibet tot februari 2014. Bijgevolg is het volstrekt onduidelijk waar verzoekster de laatste jaren verbleven heeft en welk verblijfsrechtelijk statuut zij in dit derde land genoot. Door het feit dat verzoekster geen correct beeld biedt op haar reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert zij de Belgische overheden haar reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden verleend (zie ook RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3. Verzoekster vraagt *in fine* van haar verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER